

In Memoriam
In Memoriam

Antero Aakkula
Antero Aakkula

August 8, 1809 - December 9, 2006
August 8, 1809 - December 9, 2006

Suomen Puolustusvoimat – The Finnish Defense Forces

Amiraali Juhani Kaskeala – Admiral Juhani Kaskeala

The Chief of Defense in Finland

Antero Aakkulan muistolle

Suomen Puolustusvoimat muistaa Antero Aakkulaa ja hänen elämän työtään kotimaan puolesta suurella kunnioituksella ja kiitollisuudella.

**Kunnioituksella,
Amiraali Juhani Kaskela**

Tervehdys Washingtonista!

Teille on tulossa addressi Suomen Puolustovoimien päälliköltä amiraali Juhani Kaskealalta henkilökohtaisesti.

Kunnioittaen,

Sotilasedustaja, eversti Sakari Honkamaa
Washington, D.C.

via

Daniel L. Kamunen
Suomen Kunniakonsuli
Littleton, Colorado

In Memory of Antero Aakkulan

The Defense Forces of Finland respects the life's work and memory of Antero Aakkula.

**Kunnioituksella,
Amiraali Juhani Kaskela**

Tervehdys Washingtonista!

There is the card of condolences from the Finnish Defense Forces. Admiral Juhani Kaskeala is the Chief of Defense in Finland.

Respectfully yours

Military Attache, Col Sakari Honkamaa
Washington, D.C.

via

Daniel L. Kamunen
Honorary Consul of Finland
Littleton, Colorado

Daniel L Kamunen, Honorary Consul of Finland

Noin 35 vuotta sitten tapasin Antero Aakkulan eräässä Coloradon Finlandia Foundationin kokouksessa, missä hän piti esitelmän omista sotilaskokemuksistaan kahdessa maassa, Suomessa ja Yhdysvalloissa.

Vuosien varrella minulla oli tilaisuus oppia tuntemaan Antero hyvin ja kuulla monia yksityiskohtia hänen elämänsä seikkailuista.

Kun minut sittemmin valittiin Suomen kunniakonsuliksi, minulla oli erinomainen tilaisuus esitellä Antero monille suurlähettiläille, pääkonsuleille ja muille suomalaisille edustajille, jotka halusivat hänet tavata ja olivat tietoisia hänen urheasta palvelustaan niin Suomen kuin Yhdysvaltojen puolesta.

Meitä ei ole monta, joiden elämästä on olemassa kirja, jonka kuolema on etusivun uutinen kotimaan lehdissä, ja jonka ansioiden muistelmat elävät pysyvästi historiassa. Antero oli juuri sellainen henkilö, ja hänet tullaan aina muistamaan sotasankarina, kunnioitettuna valtiomiehenä ja tosi herrasmiehenä.

Lainaan tässä erään kuuluisan amerikkalaisen kenraalin jäähyväispuheen sanoja:

“VANHAT SOTILAAT EIVÄT KOSKAAN KUOLE, HE VAIN KATOAVAT POIS”. Se todella sopii todella Anteron kohdalle.

TYÖ HYVIN TEHTY, LEPÄÄ RAUHASSA.

Approximately 35 years ago I first met Antero Aakkula at a meeting of the Finlandia Foundation of Colorado where he was the guest speaker detailing his life experiences as a soldier for two countries, Finland and the United States.

As the years passed I had the pleasure of getting to know Antero much better and learning more in depth details of his life story.

In later years after I became Honorary Consul of Finland I had the wonderful opportunity to introduce Antero to Ambassadors, Consul Generals and other Finnish dignitaries who knowing of his courageous service to not only Finland but also to the U.S. wanted to meet him.

There are not many of us who will have a book written about our life, our death making headlines in our homeland news papers and remembrances of our accomplishments that will live on in history. Antero was that kind of person and will always be remembered as a war hero, a dignified statesman and a true gentleman.

As in the words of one of our famous American Generals in his farewell speech the words,

“OLD SOLDIERS NEVER DIE, THEY JUST FADE AWAY” are very appropriate for Antero.

JOB WELL DONE, MAY YOU REST IN PEACE

Laila Aakkula ja Matti Aakkula

Antero-veljeä ja enoa kaivaten ja lammolla muistellen.

1. Ma oksalla ylimmalla oon Harjulan seljanteen;
niin kauas kuin silmaan siintaa, naan jarvia lahtineen.
Kas Langelmävesi tuolla voin hopeisin hohtele,
:: ja Roineen armaiset aallot sen rantoa hyväelee. ::

4. Mik' aarre, oi koyha Suomi, ois sulosi vertainen!
Tuon jarvies sinivalkkeen, tuon hopeisen kultaisen!
Jos murhe tai riemu nostaa taall' lauluhun saveleet,
:: niiss' ainiaan kuvastuupi naa kirkkahan-sinervat veet. ::

5. Ma vain olen lintu pieni ja siipeni heikot on;
vaan oisinko uljas kotka, niin nousisin lentohon,
ja nousisin taivoon asti luo Jumalan istuimen
:: ja noyrin, hartahin mielin nain laulaisin rukoillen: ::

6. Oi taivahan pyha Herra, sa Isamme armias!
Ah kuink' on sun maasi kaunis, kuink' ihana taivahas!
sa jarveimme saikkyhella suo lempemme tulta vaan.
:: Oi Herra intoa anna ain maatamme rakastamaan. ::
Z. Topelius

11.12.2006

Anteron sisko Laila Aakkula ja Lailan poika Matti Aakkula, Tampere

Remembering and missing our beloved brother and uncle.

Kangasala song
1. Ma oksalla ylimmalla oon Harjulan seljanteen;
niin kauas kuin silmaan siintaa, naan jarvia lahtineen.
Kas Langelmävesi tuolla voin hopeisin hohtele,
:: ja Roineen armaiset aallot sen rantoa hyväelee. ::

4. Mik' aarre, oi koyha Suomi, ois sulosi vertainen!
Tuon jarvies sinivalkkeen, tuon hopeisen kultaisen!
Jos murhe tai riemu nostaa taall' lauluhun saveleet,
:: niiss' ainiaan kuvastuupi naa kirkkahan-sinervat veet. ::

5. Ma vain olen lintu pieni ja siipeni heikot on;
vaan oisinko uljas kotka, niin nousisin lentohon,
ja nousisin taivoon asti luo Jumalan istuimen
:: ja noyrin, hartahin mielin nain laulaisin rukoillen: ::

6. Oi taivahan pyha Herra, sa Isamme armias!
Ah kuink' on sun maasi kaunis, kuink' ihana taivahas!
sa jarveimme saikkyhella suo lempemme tulta vaan.
:: Oi Herra intoa anna ain maatamme rakastamaan. ::
Z. Topelius

12.11.2006

Laila Aakkula, Antero's sister and nephew Matti, Tampere. Finland.

Anteron serkun lapset perheineen – Antero's Cousins's Children and Grandchildren

Surullisena otimme vastaan viestin Anteron poismenosta. Olin tavannut hänet ja Ainon muutaman kerran vuosikymmeniä sitten serkkunsa eli äitini Kertun ja isäni Martin kodissa täällä Suomessa Helsingin esikaupungissa. Minulle, silloin nuorelle miehelle, jäi silloin kuva jämäkästä ja ryhdikkästä isänmaan puolustajasta, merkittävästä suomalaisesta. Vaikka itsekin asuimme kolme vuotta USAssa, emme valitettavasti käyneet Coloradossa. Vuosittain lähetimme kuitenkin joulukortteja ja viimeksi lähetimme kortin käydessämme viime keväänä Vietnamista, johon korttiin saimme taas mieluisan vastauksen.

Joutsiniemen suvun kokouksissa vaihdoimme aina kuulumisia ja tietoja Anteron vaiheista sekä tiedoista ja julkaisuista Anterosta ja Marttisen miehistä.

Tassa kooste Heikki Klemetin teoksesta eli sakeita, jotka mielestämme sopivat tervehdykseksi Anteron muistotilaisuuteen:

Oi kallis Suomenmaa

Oi, kallis Suomenmaa,
sun koskiesi kuohuja,
honkiesi huminaa suo mun kuunnella,
kunnes hetki lahdon lyy!

Oi, Suomi synnyinmaa,
suo helmallas sun poikasi
onnellisena nukahtaa,
kun han henkensa halvan
sulle antanut on!

Ei muuta kunniaa kuin
kuulla kummultansa
sun kuusiesi kuiskinaa,
kun sa katkenyt olet hänet viime lepoon."

Heikki Klemetti

So saddened we feel after receiving the news of Antero's passing. I (Kari) met Antero and Aino several times a few decades ago at his Cousin Kerttu's i.e. my Mother's and Father Martti's home in a Helsinki superb. What a powerful impression he left, in the mind the young man that I was then, such a stern and strong defender of the homeland, a truly outstanding Finn. Although we lived three years in the US, unfortunately we didn't have a chance to visit Colorado. Annually we did exchange Christmas cards. And the last we remembered Him from Vietnam last spring, and he so pleased us with his promptly reply.

At the Joutsiniemi Family Reunions we always exchanged news and information about Antero's assignments and travels, and read publications on Antero and the Marttinen's men.

Below are selected verses from Heikki Klemetti's poem that convey our sentiments and condolences into Antero's Memorial Service.

Oi kallis Suomenmaa

Oi, kallis Suomenmaa,
sun koskiesi kuohuja,
honkiesi huminaa suo mun kuunnella,
kunnes hetki lahdon lyy!

Oi, Suomi synnyinmaa,
suo helmallas sun poikasi
onnellisena nukahtaa,
kun han henkensa halvan
sulle antanut on!

Ei muuta kunniaa kuin
kuulla kummultansa
sun kuusiesi kuiskinaa,
kun sa katkenyt olet hänet viime lepoon."

Heikki Klemetti

Anteron serkun Kerttu Sipilän o.s. Myllylä ja puolisonsa Martti Sipilän tyttäret ja pojat perheineen.

Pyydämme välittämään syvän osanottomme kaikille lähisukulaisille.

Pirjo Kaukiainen - Vantaa
Kirsti Taattola - Nilsia
Jorma Sipilä - Helsinki
Kari Sipilä – Espoo
Risto Sipilä – Espoo

Daughters and Sons of Antero's Cousin Kerttu Sipilä (Myllylä) and her husband Martti Sipilä.

We are also sending our deepest condolences to the family.

Pirjo Kaukiainen - Vantaa
Kirsti Taattola - Nilsia
Jorma Sipilä - Helsinki
Kari Sipilä – Espoo
Risto Sipilä – Espoo

Eine ja Oiva Bagge

Aakkula ja Bagge-perheiden ensimmäinen tapaaminen tapahtui Finlandia Foundationin Kalevalajuhlissa Regency Inn:ssa talvella 1982. Huomioimme siellä meille vieraan suoraryhtisen miehen ja hänen vaimonsa, jotka tulivat tervehtimaan. Kukaan ei ollut kertonut heistä meille aikaisemmin.

Keskustelun aikana Anteron avoimuus ja ulkoinen olemus antoivat Oivalle rohkeutta kysyä: "Oletteko ollut kadettiväepeli" (kadettien joukosta valittu joukon ylin edustaja). Kysymys ja vastaus, "kyllä vuonna 1936", olivat molemmille mieluisat. Näin vanhemman ja nuoremman kadetin keskustelujen aiheille löytyivät raamit. Vaimot keksivät heti omat keskustelunaiheet kotiseuduista Hyrynsalmella ja muualla Suomessa.

Anteron järjestämä vierailu USA:n puolustuskeskuksessa Kalliovuorten sisällä oli Oivan suurimpia seikkailuja. Monta tuntia kestaneiden tarkistusten ja tarkistuspaikkojen vaihtojen aikana Antero lohdutti: "Hymyile, olet kuvattavana". Anteron ansiosta saimme vierailla hyvin usein myös Peterson Air Base'issä, jonka ravintolassa saimme nauttia mielestämme koko Amerikan parhaat sapuskat (ateriat).

Vierailimme paljon toistemme luona Condor Street'illa ja Parkhill'illa, Littletonissa. Saimme tilaisuuden käydä Anteron korsussa ja kutsua heidat luoksemme Suomeen.

The Aakkulas and the Bagges met for the very first time at the Finlandia Foundation's Kalevala Party at the Regency Inn in winter 1982. We noticed there a man with a good posture and his wife that we had not met before – and they came to greet us. We had not heard of them before.

During our conversation Antero's easy going demeanor and his physique gave Oiva courage to inquire: "Are you 'cadet_sergeant major" (elected as the top representative of the cadets)? Both the question and the answer – "yes, in 1936" – were pleasing to both gentlemen. This created a framework for conversation topics between the elder cadet Antero and the junior cadet Oiva. The wives had immediately their own areas of interests from Hyrynsalmi to other common familiar places in Finland.

One of Oiva's greatest adventures was the trip into the US Defense Headquarters underneath Cheyenne Mountain that Antero arranged. After the multiple checkpoints that took hours, Antero consoled: "Remember to smile, you are being filmed". Antero also invited us number of times to Peterson's Air Base for a brunch, which is the best in the US, in our opinion.

Over the years we visited often at Condor Street and Parkhill, Littleton. We saw Antero's Korsu, and they were our guests in Finland too.

Monista muistoista Antero halusi usein palata kahteen Suomessa oppimaansa perinteeseen; lämmitää puilla maalaissauna ja valmistaa itse saunavasta, sekä saada syödäkseen paljon muikkutirria (sianlihan rasvassa keitetty paistos). Anteron muistissa oli sailynyt lukematon määrä suomalaisia sanontoja, joita hän käytti keventääkseen ilmaisujaan. Monet niistä olivat sota-ajalta, joten niitä kerrottiin vain ystävälle. Anterolla oli käytössään myös runoja. Eraan kerran hän lausui:

"Vaikka sa tanne kerran muutit
sydän pysyy Suomessa
vaikka vihreämpää ruoho
voisi olla muualla.

Silti arjestakin löytyy
monta pientä iloa
päivä paistaa jokaiselle
jos mieli on valoisa.

Sydän seuraa aina etsii
sydän asuu Suomessa
nauru elää kyllä taalla
vaikka silmaluomessa". (silmanisku)

- *Tuntematon*

Eine oli Anterolle eräs tärkeimmistä kirjeenvaihtotovereista. Olemme tallettaneet osan Anterolta saapuneista kirjeistä. Kasialan huonontuessa älykkyyks ei kuitenkaan vähentynyt. Viime aikoina Tepa ja Marianna valittivat viestit Anterolle ja Einelle. Viimeisimmässä kirjeessään Antero kiittää Einea ja Oivaa saamastaan "Suomen Marsalkan Muistelmät"-kirjasta. Antero sanoi olleensa hyvin kiinni kirjan tekstissä, jonka mukana hän oli syvästi kokenut sodan muistot.

Emme myöskään unohda Anteron ja Ainon usein käyttämiä sanontaa: "Oli niin mukavaa, kun joku on vielä kiinnostunut vanhoista asioista."

Anteron ja Ainon muistoa kunnioittaen

12.12.2006 - Eine ja Oiva Bagge, Savonlinna

When in Finland, Antero had two favorite chores and/or traditions: real wood-burning country sauna with his self-made birch whisk, and for food -- vendace fried in pig grease. Antero was a maverick with Finnish sayings, which skill he often used to humor conversations. Many stem back to the war times though, and those were shared only with the trusted friends. Antero also read poems. Once he stood up and recited to us this one:

"Though he once left for abroad
His heart remains in Finland
Though the grass greener
Might be found elsewhere.

Well, each day may hide
Tiny moments of happiness
The sun shines to everyone
If the mind stays receptive.

The heart yearns for companionship
The heart is alive in Finland
Laughter does live here
Even seen in a twinkle of an eye". (wink)
- *Unknown*

Eine was one of Antero's best and most loyal penpals. We have saved most of those letters. Once the handwriting lost a bit its form, it was quite apparent that sharpness of his mind and intelligence remained present. Lately Tepa and Marianna conveyed messages between Antero and Eine. In his very last letter, Antero thanked us for the book "Finland's Marshall Mannerheim's Memoirs. He mentioned how he keenly could follow the described events, which he so personally experienced/

We'll never forget Antero's and Aino's frequent saying: "How nice that someone else is interested in the old times."

With our Deepest Condolences and Respect.

12.12.2006 - Eine ja Oiva Bagge, Savonlinna, Finland

Ertyinen lisäys Anteron kirjeenvaihtokaverilta:

Special encore from Antero's penpal:

Hymy haipyi
Silma sammui
Pois kulki kultainen elämä!

Eine Bagge

His smile is gone,
His eyes are closed,
Gone is the golden life!

Eine Bagge

Ulla ja Mauri Baston

Teita ajatellen

Jospa ajatukset
Ja monien rukoukset
Tuovat Teille lohtua
Tana vaikeana aikana.

Syvästi osaa ottaen

Syvästi osaa ottaen Teille ja perheille

Jospa löytäisitte
muistoistanne
jatkuvan lohdun
lahteen

Levolle laske, Luojani
Armias, Ole suojani
Jos sijaltain en nousisi
Taivaaseen ota tykösi

12.11.2006 – Ulla and Maurie Baston, Fort Collins, Colorado

Thinking of You

May the thoughts
and prayers of many
bring you comfort
during this difficult time.

With deepest sympathy

With Deepest Sympathy to You and Your family

May you find
in all your memories
a constant source
of comfort

Let me rest, My God
Forgive me, be my protector
If I wouldn't awaken
Take me to you in Heaven.

12.11.2006 – Ulla (Bagge) and Maurie Baston, Fort Collins, Colorado

Marianna Bagge

Hyvin eletty elämä
Toivon, voiman ja hellyyden arvokas on lahja
Sellaisenen joka teki maailmastamme
Kirkkaamman ja paremman paikan.

Se on tainna hetkia niin herkkia ja surullisia
Hymyjä ja joskus kyyneleitä,
Ystävyyssuhteita sidottu
Hauskaa yhdessä koettu
Ja naurettu on yhdessä vuosien varrella

Hyvin eletty elämä,
Ilon, ylpeyden ja mielihyvan muisto
Viimeinen pysyvä aarre

Osa ottaen suuressa menetyksessänne
Muistaen kanssanne
Erittäin hyvän elämän

Rakkaan Ystävämme Anteron muistoa kunnioittaen,
Ja Uno Kallaksen laulusanoihin kiteyttäen ajatukseni,
Jatan jaahyvaiseni Anterolle;

“Maan korvessa kulkevi lapsosen tie,
hant’ ihana enkeli kotihin vie.
Niin pitkä on matka, ei kotia näy,
Vaan ihana enkeli vierellä käy”.

Marianna Bagge
Olli Bagge & Anne Stolt

A life well-lived
is precious gift of hope and strength and grace
From someone who has made our world
a brighter, better place.

It's filled with moments sweet and sad,
With smiles and sometimes tears,
With friendships formed
And good times shared
And laughter through the years.

A life well-lived
is legacy of joy and pride and pleasure,
a loving, lasting memory
our grateful hearts will treasure.

With sympathy in your great loss...
Remembering with you
A very good life.

Remembering and paying respects to our beloved Antero,
Ja Uno Kallaksen laulusanoihin kiteyttäen ajatukseni,
Jatan jaahyvaiseni Anterolle;

“Maan korvessa kulkevi lapsosen tie,
hant’ ihana enkeli kotihin vie.
Niin pitkä on matka, ei kotia näy,
Vaan ihana enkeli vierellä käy”.

Marianna Bagge
Olli Bagge & Anne Stolt

Tepa Haronoja

07.12.2006 ~ 9PM Tepan kynasta... Ajomatkani mietteita Colorado Springista kotiin Littletoniin

Jäähyväiseni Anterolle...

Ei hän mieti enää,
mitä jäi näkemättä.
Ei hän muistele sitä,
mitä muuta olisit halunnut tehdä
Hänelle annettiin onnellisen elämän avaimet.
Eikä hän pelännyt niitä käyttä.

Saattaa olla, että aatoksissaan

... joskus hän tuumaili:

Missä olen, miksi olen täällä

- kaukana kotoa,

Kuljenko vallan vailla juuria?

... ja hän vastaili:

Eihän sentään...

Kahteen mahtavaan maahani,

olen kylvänyt - ja takonut taitoni taikoja,

rakentanut vapautta – ja rakkauden siltoja,

Siinäpä onkin sukupolvien muistoksi!

Täällä Pikes Peakin juurella

mina nyt lepään,

valmistelen matkaan rakkaitteni

Ainon ja Kirstin luo...

Mutta sinivalkeisten vesien äärellä,
sittenkin...

minun janoni aina sammuu, ja

sen metsien tuoksu muistuttaa siitä

kuka minä olen!

Ja sen tähtien alla lepää kaunein maa.

12/7/2006 ~ 9PM Tepa's pen... Ponderings during the drive from Colorado Springs to Littleton

My Good Byes to Antero

He no longer ponders,

What he might have missed.

He no longer wonders,

What else he should have done

He was given the keys to happy life,

And he feared not to use them.

Perhaps, in his private visions

... he raised questions:

Where and why am I here,.

– far away from home?

Am I wandering as rootless?

...and he replied:

No, not at all...

In both of my robust home countries,

I have sowed – and planted with my gift of skills,

Built freedom – and bridges with love,

That's ample remembrance for generations!

At the foothills of Pikes Peak,

I am now resting,

Preparing for travel to my loved ones

Aino and Kirsti...

But it's by the blue and white waters,

After all...

Where I always crunch my thirst, and

It's the scent of its forests that reminds me

Who I am!

And under its stars lays the most beautiful land.

Hentoahan se oli elämän alku,
Mutta nuoruuden innolla ja voimalla
- sekä rakkaudella
onnellisen elämän rakensin...

Heikoksi käyvät voimani nyt
tiimalasin hiekka vähenee...
aikani tulee pian...

-Lisays 09.12.2006 ~klo 13.25

Ny minun on hyvä olla:
lammin, tyyni ja rauhallinen
On puheen porinaa ympärillani,
tuttuja aania, hellia kosketuksia
pusujakin...
No, otanpa torkut,
niin jo vasyttää...
"Halataan kun taas tavataan"!t

Tepa Haronoja

Indeed, the beginning of life was so feeble,
Yet, with enthusiasm and vigor of youth
- and with love
I built life so happy...

Frail I feel now,
My hourglass is almost empty...
My time must be up soon...

- Addition 12/09/2006 ~13.25 PM

Now I feel so blessed:
Warm, calm and peaceful,
I'm surrounded by chatter,
Of familiar voices, gentle touches,
Even kisses...
Well, I'll take a nap,
I feel so tired now...
"We'll hug as we meet again"!

Tepa Haronoja

Tuula ja Charles Smith

Hyvasti nyt jaa, rakas ystava, Kohta naamme taas, kun ma palajan
kynnel pyyhi pois, surra et han vois,
Muiston saillytan pohjassa sydammen

Aatoksissain sua aina muistelen, terveiseni tuo iltatahtonen,
missa kuljenkaan, kuljet seuranain,

Tuntematon

I bid you farewell, my dear friend, Soon we'll meet again, once I'll come again.
Tears, wipe them away, no need to mourn,
Memory saved forever in the bottom of my heart

In my thoughts I'll always hold you, greetings conveyed by an evening star,
Where I go, you'll go with me,
Anytime soon I come again, my darling.

Unknown

Jussi Hannula

Otan osaa suruunne. En osaa sanoin kuvata vielä sitä kaikkea, mitä Anteron ystävyys ja johdatus ja opit minulle merkitsevät. Jonakin päivä voin kenties sen teille ilmaista... - Olen niin kovin pahoillani myös, että vaikka olen samalla mantereella, en tyoni vuoksi voinut tulla Anteroa saattamaan. Han oli todella sotilaan sotilas.

My sincere condolences. I don't have words to express how Antero's friendship and guidance and teachings have shaped my life.. _ I am so sorry that I couldn't come to and join you on Wednesday – although I happened to be on the same Continent. He was truly a soldier's soldier.

